

direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, som ændret senest ved Rådets direktiv 75/35/EØF af 17. december 1974. I henhold til direktivets artikel 5, stk. 1, 2. pkt., kan en EU/EØS-statsborger midlertidigt opholde sig på den pågældende stats område, indtil beslutning om udstedelse eller nægtelse af opholdstilladelse er truffet. Derimod indeholder direktivet efter ordlyden ikke pligt til at meddele opsættende virkning i forbindelse med klager over beslutning om udvisning.

Efter EF-Domstolens praksis kan en EU/EØS-statsborger kun afvises eller udvises under henvisning til den offentlige orden, hvis den offentlige orden kan anses for at være truet. Dette antages alene at være tilfældet, såfremt der foreligger en »virkelig og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn«, jf. f.eks. EF-Domstolens dom i Calfa-sagen (sag C-384/96).

Det fremgår endvidere af rådsdirektivets artikel 7, at en beslutning om nægtelse af at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller om udvisning skal meddeles den pågældende. I meddelelsen skal det angives, inden for hvilken frist den pågældende skal forlade landet. Bortset fra påtrængende tilfælde må denne frist ikke være kortere end 15 dage, når vedkommende endnu ikke har modtaget en opholdstilladelse, og i alle øvrige tilfælde ikke kortere end 1 måned.

Efter udlændingelovens § 33, stk. 3, har en klage over bl.a. afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a eller 25 b opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, såfremt afgørelsen påklages inden syv dage efter, at den er meddelt den pågældende, hvis udlændingen er omfattet af EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet.

Klagen tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen både i tilfælde, hvor den udlænding, der udvises ved administrativ afgørelse, er en EU/EØS-statsborger, der opholder sig her i landet som turist, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1, og i tilfælde, hvor udlændingen er en EU/EØS-statsborger, der er meddelt opholdsbevis eller opholdstilladelse i medfør af reglerne i EF/EØS-bekendtgørelsen, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, og § 6. Tilsvarende gælder for tredjelandsstatsborgere, der som familiemedlemmer til EU/EØS-

statsborgere er omfattet af EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 2 og 4, og § 6.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at det i praksis har vist sig at være uhensigtsmæssigt, at klager over udvisningsafgørelser vedrørende EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne, tillægges opsættende virkning, når der er tale om personer, der opholder sig her i landet i en kortere periode som turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2. Det gælder navnlig i de tilfælde, hvor udvisningen sker på grund af berigelseskriminalitet, ulovlig besiddelse og brug af euforiserende stoffer eller forstyrrelse af den offentlige orden, eller fordi den pågældende opholder sig ulovligt her i landet.

Baggrunden herfor er, at fuldbyrdelsen af udvisningen i disse tilfælde som følge af klagesagsbehandlingen kan komme til at ligge tidsmæssigt langt fra det forhold, som gav anledning til udvisningen. Herved forspildes formålet med udvisningen, idet udlændingen får mulighed for at fortsætte eller gentage de handlinger, som var baggrunden for udvisningen, hvis den pågældende ikke kan frihedsberøves.

Det er således en vigtig forudsætning for en effektiv fuldbyrdelse af afgørelser om administrativ udvisning, at det fastslås i udlændingeloven, at klager over afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne, ikke tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, når de pågældende opholder sig her i landet i en kortere periode som turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at der indføres en sådan bestemmelse i udlændingeloven.

Såfremt der træffes afgørelse om udvisning af en EU/EØS-statsborger, som har opholdsbevis eller opholdstilladelse i Danmark, eller som opfylder betingelserne for opholdsbevis eller opholdstilladelse i medfør af reglerne i EF/EØS-bekendtgørelsen, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, og § 6, vil der fortsat skulle meddeles opsættende virkning, hvis den pågældende påklager afgørelsen inden for 7 dage.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske, herunder kommunaløkonomiske, eller administrative konsekvenser.